

SĂMĂNĂTORUL

Redactor responsabil:
Dr. ENEA POPA
Redacția: Str. Petru Maior No. 7.
Administrația: Str. Gh. Coșbuc, 34

Foaie culturală-politică. Apare
săptămânal sub conducerea
unui comitet

ABONAMENTUL:
Pe an 100 Lei
Pe 1/2 an 50 Lei
Pe 1/4 an 25 Lei

Pacea.

Viața omenească este o luptă neîn-celată, fiindcă în sufletul fiecăruia este sădită sămânța de propășire și înaintare. Orice om, orice societate, orice popor trebuie să-și încorde toate puterile ca să-și poată îndeplini dorințele de bine, cari îl însuflețesc, căci altfel s'ar prăbuși sub călcâiul celui mai tare. Nimic nu ne-o dovedește aceasta mai puternic, decât amintirea marelui război, care ne-a adus întregirea neamului. Vitejia și cumințenia ostașului român a știut să lărgească și să păzească hotarele țării noastre mărite față cu orice dușmani, față cu orice turburări și să ne asigure pacea.

Este adevărat, că în vremea aceasta am fost de multe ori amenințați de către popoarele mărginașe cu război, cu toate acestea însă este folositor să cumpănim din când în când starea politică în care se află țara noastră. Aceia cari urmăresc cu băgare de seamă întâmplările din lumea mare, vor ști că cel mai aprig vrășmaș al nostru este Rusia, și, că vecinii cei-alți: Ungaria și Bulgaria abia așteaptă să fim atacați ca să-și răzbune asupra noastră. În vederea acestei stări România încă de pe vremea guvernului Vaida a căutat apropierea Poloniei, a Cehoslovaciei și Jugoslaviei și s'a încheiat în urmă de către marele bărbat de stat Tache Ionescu alianța defenzivă polono-română și alianța „mici înțelegeri” cu celelalte două state pentru asigurarea spatelui în caz de război. Guvernul liberal n'a mai făcut nimica în politica externă, decât doar încercarea dela Viena pentru ca să încheie pace cu Rusia, dar fără nici un rezultat.

Situația generală s'a îmbunătățit însă datorită cumințeniei bărbaților de stat ai Angliei și Franței. În realitate Auston Chamberlain, primministrul englez, a văzut că cea mai mare primejdie pentru pacea europeană este o înțelegere a Germaniei cu Rusia cum s'a prevăzut prin tratatul dela Rapallo și a făcut prin Februarie 1925 întrebare la Berlin, dacă Germania nu ar voi să între în Societatea națiunilor. Stresemann, ministrul de externe german, a primit propunerea și la rândul lui a dat de știre condițiile cari ar fi necesare în vederea unei înțelegeri durabile între popoare. Nu trebuie să amintesc multele greutăți interne din fiecare țară, până ce s'au putut întâlni reprezentanții tuturor statelor în Locarno, unde s'a legat adevărata pace între învingători și cei învinși, Rusia nu a mai putut împiedeca această înțelegere și iată că atunci Cicerin, comisarul externelor din Rusia,

a făcut o vizită în Polonia, — țara cea mai dușmănită de ruși, ca să încheie contra Germaniei o învoială economică și se vestește, chiar, că la Paris se pune la cale înțelegerea între România și Rusia, care ne-ar da toată siguranța păcii.

Pacea însă nu înseamnă lăncezire și trândăvie. Trebuie să ne aducem cu toții aminte, că în război fiecare s'a jertfit pentru binele obștesc și răstimpul de pace nu este permis să-l pre-

cupețim pentru interesele noastre particulare, ci trebuie să ducem lupta pentru înaintarea în bine a poporului nostru. Să se dea în lături ticăloșii, cari nu înțeleg rostul omeniei și al muncii cinștite, iar cei cari simțim lăria binelui în sufletul nostru să ne unim cu toții, să luptăm neînfricați, să cucerim pacea internă a țării, spre binele și înaintarea poporului nostru.

Dr. Aexandu Ceșianu.

Crestături greșite.

Anul trecut a adus pentru noi multe lucruri neașteptate, care au isbit ca valurile spumegoase în neamul nostru. Am rămas uluiți, pe o clipă, când am cetit despre răscoala făcută de comuniștii în Basarabia la Tatar-Bunar. Am aflat de prin ziare că ei își au cuibul de uneltiri contra patriei în fiecare oraș; Cluj, Oradea, Târgu-Mureș în care erau trecute și eleve de școală.

Spre mândria noastră să fie că între acești nimicitori de neam, n'am aflat nici un român.

E mare primejdia când atacurile prin ascuns ale comuniștilor vin numai dela străini, însă până când noi vom ținea cu tărie la credința și cinstea străbună, această primejdie va fi ca și zvârcolirea unui neputincios.

Ceeace zguduie mai tare firea unui popor sunt cele ce se întâmplă în lăuntrul țării cu consimțământul și conlucrarea fiilor ei. Am trecut fără să dăm vre o însemnătate războiului ce a izbucnit pe timp scurt în Balcani, sau mișcărilor de desorânduială din alte state, dar ne-am înduioșat când am cetit faptele rele făcute de ai noștri în dauna țării: Tălăhării în valoare de milioane, alegeri la care n'au lipsit făgă-

duielile ușoare și mai ales beutura, arma cea mai veninoasă pentru nimicirea unui popor.

Toate acestea și deputațiunea moșilor lui Iancu care s'a dus la Regele să se plângă de starea jalnică în care-i lăsată în urma exproprierii mușilor pe seama străinilor, au adus cu ele o mulțime de ocări.

În urma greșelii mari de a nu se face deosebire între singuratici, fie la guvern sau în slujbe de stat, sau alți muritori, tot răul ce-l fac aceștia e trecut la răvașul patriei. Răsfoiești în ziare, mai ales străine de binele nostru, auzi oameni vorbind și din toate se desprind judecăți grele cu care ca și cu o haină de jale e îmbrăcată țara. Parcă nici urmă de cinste n'ar mai fi la noi și asta vine de acolo, că nu se face deschiștinire între cei ce fac ticăloșiile și patrie.

Să însămnăm cu ferul roșiu pe toți netrebnicii și să lămurim și pe frații de peste Ocean, din America, cari se doresc acasă, că numele rău al patriei care a trecut până la ei, trebuie dat unor netrebnici.

Cu necitea ăstora să nu mângim numele scump al Patriei. (S.)

Liberalii și partidul național.

Azi stăm pretutindeni sub stăpânirea „oligarhiei financiare” liberale, adică sub stăpânirea băncilor liberale. Căci ceace dă putere acestui partid liberal nu este în crederea de care s'ar bucura în fața alegătorilor și nici valoarea bărbaților politici ai acestui partid, ci banii și numai banii sunt stălpul acestui partid.

Felul cum înțeleg liberalii să cârmuiască țara corespunde foarte bine nevoilor și intereselor unui mic grup de favoriți și interesați grupați în jurul dlor Brătianu, dar nici pe departe nu corespunde intereselor și nevoilor mari

ale țărâniei și meseriașilor. Și nu corespunde, fiindcă liberalii, și după calapodul lor averescanii, azi nu mai sunt decât o tovărășie de cointeresați, de oameni cari vreau să se îmbogățescă cu ajutorul puterii de stat, care azi e în mâna lor. Liberalii, după cum o spunem mereu în această foaie, au întocmit economia țării în așa fel, ca toată avuția să se scurgă în hambarele celor câțiva lacomi de liberali pe când intelectualii, țărâniea și meseriașii se ruinează cu desăvârșire, soarta lor devine din zi ce merge tot mai mizerabilă.

Politica aceasta de acaparare a tuturor avuțiilor țării și de demoralizare a vieții politice românești o fac aici în Ardeal cei mai urâți lingușitori, persoane cari se gudură la picioarele tuturor stăpânitorilor și s'au gudurat și la picioarele stăpânirii de azi, măcar că acești oameni nu pot reprezenta cauza Ardealului, fiindcă atitudinea lor de totdeauna, trecutul lor, moralul lor politic nu ne poate inspira nici o încredere. Aceștia sunt oamenii folosului momentan cari pun pe planul întâiu foloasele lor personale. Sunt oameni, cari nu se pot însufleși pentru un ideal politic mai înalt, cum e de pildă îmbunătățirea soartei țărâniei române, a meseriașilor români și a intelectualilor chiar. Oamenii aceștia nu se pot însufleși pentru o acțiune politică mai îndelungată, căci, vezi Doamne, aceasta nu le aduce foloase momentane și onoruri — pe cari mulți nu sunt în stare să le poarte.

Deaceea o spunem mereu, că împotriva acestor oameni din partidul liberal trebuie să luptăm intelectualii alături de țărani și meseriași, tocmai pentruca să punem o stavilă năzuințelor păcătoase ale partidului liberal.

Partidul național de ani de zile poartă această luptă grea împotriva partidului liberal, fiindcă cunoscuse bine intențiunile rele ale liberalilor. La această luptă îi chemăm și noi pe meseriași și țărani alături de intelectualii, pentruca împreună să zdrobim atotputernicia partidului liberal.

Ion Poiană.

Principele Carol renunță la drepturile sale la tron.

Principele Carol, moștenitorul tronului, plecase, în vremea din urmă, la Londra, unde avea să reprezinte pe M. S. Regele la înmormântarea Reginei Alexandra.

De-atunci, deși a cam trecut multă vreme, principele Carol nu s'a mai întors în țară. Văzându-se, că A. S. R. principele Carol tot lungeste șederea sa în streinătate, cei în drept — scrie Universul — au intervenit pe lângă prințul Carol, prin dl ministru Hiotu, ca să se întoarcă numai decât în țară,

„Crema Fantasia”

este neîntrecută, după a cărei întrebuințare pielea devine fină, catifelată, dispar toate necurățeniile feței. Să poate comanda și prin postă dela Depozit pentru REGHIN și jur la

FARMACIA NEAGOS
TG.-MUREȘ, TELEFON No. 130.
FARMACIA M E R A

